

Beck; Bille; Casse; Feddersen; Fenger; Fønnesbeck; Hall; Høgsbro; Jacobsen; Jensen, C.; Jørgensen; Kayser, H. H.; Klee; Klein; Larsen; Liebe; Mourab; Puggaard.

Lovforslaget gaaer nu til Landstthinget.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Anordningen af 24de October 1837, §§ 17 og 18.

(Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 1047—1048, første Behandling i Tidenden Spalte 1189 ff.)

Foruden de af Udvalget i Betænkningen (Anh. B. Sp. 367 ff.) stillede Ændringsforslag var intet fremkommet.

Formanden: Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag, skal jeg bemærke, at det af Mindretallet under Nr. 2 til § 1 opførte er at betragte som et Ændringsforslag til Fleertallets Forslag under Nr. 1 til samme Paragraph, hvilket sidste gaaer ud paa at give denne en forandret Affattelse. Som Følge deraf vil Forslaget under Nr. 2 blive at afstemme før det under Nr. 1, medens der igrønt med Hensyn til Afstemningen af de andre Forslag vil blive fulgt den Orden, hvori de ere opførte i Betænkningen.

Jeg sætter samtlige Lovforslagets Paragrapher tilligemed de stillede Ændringsforslag og Lovens Titel under Tæt til Forhandling; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (S. A. Hansen): Det ærede Thing vil af den omdeelte Betænkning have seet, at Udvalget har været enigt om at tilraade det foreliggende Lovforslag med forskellige Forandringer. Hvad der allerede fra enkelte Sider blev antydet under Sagens første Behandling, at det nemlig var ønskeligt, at samtlige Sager kunde forhandles i Fællessmøder mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen i Kjøbstæderne strax fra deres første Begyndelse, har Udvalget i det Hele fundet hensigtsmæssigt og har derfor stillet et Forslag

til en forandret Redaction af § 1, som tilfigter at indføre saadanne Fællessmøder med Hensyn til alle de Sager, som behandles og afgjøres af Kjøbstædernes Communalbestyrelse. Jeg kan henholde mig til den korte Motivering af denne Forandring, der findes anført i Betænkningen, og skal ikke opholde mig videre derved, idetmindste ikke for det Første, saalænge der ikke fra andre Sider maatte blive reist nogen Betænkning mod denne Forandring. Derimod har Udvalget med Hensyn til den Majoritet, der skal udfordres for, at en Beslutning skal ansees gyldig vedtagen i alle de Tilfælde, hvor Magistraten og Borgerrepræsentanterne ikke ere enige, deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Fleertallet holder fast ved Lovforslagets Bestemmelse om, at der for disse Tilfælde skal udfordres en Majoritet af $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende Medlemmer, medens Mindretallet mener, at man ikke behøver at fastsætte en saadan kvalificeret Majoritet, men at man kan gaae ud fra, at simpel Majoritet ogsaa for disse Tilfælde skal gjøre Udslaget. Der har været enkelte Medlemmer i Udvalget, og jeg kan navnlig sige det for mit eget Vedkommende, der kunde være meget tilbøjelige til at slutte sig til Mindretallet, naar der ikke havde været andre Hensyn, som havde afholdt os deraf. Det Hensyn, der har afholdt mig deraf, er væsentligt det, at Udvalget ved at conferrere med den ærede Indrengsminister har erfaret, at han vil kunne slutte sig til Fleertallets Forslag, saaledes som det foreligger — jeg taler naturligviis ikke om det almindelige Spørgsmaal, angaaende denne Lovs særlige Udkommen, hvilket Spørgsmaal jeg mener rettest bør henlægges til Sagens tredje Behandling, men om Realiteten af de stillede Forslag — medens han ikke kunde slutte sig til Mindretallets, medmindre den Grundsætning, der udtaler sig deri, blev gennemført videre. Den ærede Minister betragter nemlig Mindretallets Forslag saaledes, at det i Virkeligheden vil medføre en Sammensmeltning af Magistrat og Borgerrepræsentation til een Myndighed, og han mener, at han, naar han skulde gaae ind paa denne Forandring, maatte fordre, at Sammensmeltningen da ogsaa skete i formel Henseende, saaledes at der ikke blev bestaaende en